

« zurück blättern vor »

DEKOWAĆ II v. imp., ab 1923; 'jmdn. oder sich dem aktiven Kriegsdienst, der Zwangsarbeit entziehen; jmdm. dabei helfen, sich vor Pflichten zu drücken; (sich) verstecken' – 'chronić kogoś lub siebie przed czynną służbą wojskową lub przed przymusową pracą; pomagać komuś w uchylaniu się od jakichś obowiązków; ukrywać (się)': (1937) 1946 Unif. Dwadz. 121, DOR *Chory na astmę Wacek, starszy żołnierz, nie zawsze sypiał w domu, dekował się po szpitalach.* o (1946) 1949 Żyw.Oświec. 109, DOR *Coraz częściej uprzedzała nas lekarka, że nie będzie mogła dłużej nas dekować.* o 1948 Borow.Świat 32, DOR *Pełnił pracę kancelaryjną – przedmiot zazdrości i intryg innych (...) dekujących również swoich znajomych na funkcjach.* – LSP, DOR (pot.). ◇ **Etym:** nhd. *decken* v., 'schirmen, schützen, sichern (milit.)', GRI. ◇ **Der:** *zadekować (się)* v. pf., 'sich oder jmdn. vor dem Militärdienst verstecken', (1923) 1925 Kozicki 17 *Ciasna kawerna wykuta w skale. Dwudziestu ludzi wraz z "zadekowaną" armatą ledwie się w niej pomieścić może. Front włoski, w Dolomitach.* Zuerst geb. DOR; *dekownik* subst. m., 'jmd., der sich vor dem Militärdienst drückt', [hapax] 1933 Strug Krzyż I 201, DOR *zjeżdża niebawem lotna komisja wojskowa, która przeprowadzi na miejscu surową kontrolę personelu technicznego i wybiera dekowników co do jednego.* Zuerst geb. DOR; *wdekować (się)* v. pf., 'unterkommen, einen Unterschlupf finden', 1953 Kłos. Wiosna 91, DOR, zuerst geb. DOR. ❖ LEHR-SPLAWIŃSKI gibt die Bedeutung an als: *ukrywać się; unikać służby wojskowej na froncie.* Der früheste Beleg (siehe *zadekować*) zeigt, daß das Verb aus dem Wortschatz der österreichischen Armee (1914–1918) übernommen und anschließend auf solche Soldaten übertragen wurde, die vor dem Frontdienst u. dgl. "Deckung" suchten. Vgl. †*dekunek*.

« zurück blättern vor »